

«Вже неминуче буде сніг...» (1976)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

Вже неминуче буде сніг
З хвилини на хвилину...
Завіє сніг і наш поріг,
І в полі бадилину.

За ногу вхопить вітер дим,
А сніг і дим завіє,
Ще й білим язиком твердим
Прилиже дим, як вміє.

Хвоста розпушить курці сніг
І пожене за вітром,
Останні яблучка із ніг
Зіб'є із віт над світом.

До айстр останніх припаде
Губами сніговими
І тихо їм щось доведе,
І забіліє з ними...

Під самим садом обрій ліг
На сіру павутину...
Вже неминуче буде сніг
З хвилини на хвилину...

1976

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/vzhe_nemynuche_bude_snih